

melserne i beværterlovens § 30, stk. 3, vedrørende det såkaldte „morgenforbud“, der giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at fastsætte, at der ikke i beværtninger må udskænkes eller nydes stærke drikke i tiden fra kl. 5 til kl. 8, og at der i samme tidsrum ikke kan forhandles eller udleveres stærke drikke. En sådan bestemmelse har, efter hvad der er udvalget bekendt, praktisk talt ikke været benyttet.

Endvidere har man ikke ment i stk. 1 at burde foreslå en opretholdelse af bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen skal kunne fastsætte, at bestemt angivne beværtninger med ret til udskænkning af stærke drikke skal lukke før almindelig lukketids indtræden.

Det følger af stk. 1, 2. pkt., at restaurationer i tog, flyvemaskiner og skibe kan holde åbent i hele det tidsrum, hvor der sædvanligvis vil være passagerer til stede. Endvidere vil restauratører og hotelværter uden for åbningstiden kunne servere for overnattende gæster, når dette sker uden for de almindelige restaurationslokaler. En sådan servering vil dog også kunne ske i de almindelige serveringslokaler efter tilladelse i henhold til stk. 5, og en sådan tilladelse vil kunne gives som en „stående“ tilladelse.

Det forudsættes, at de i stk. 3 omhandlede tilladelser vil kunne begrænses f. eks. til bestemte ugedage, og at de i øvrigt vil kunne betinges, således at de i tilfælde af misbrug bortfalder eller vil kunne tilbagekaldes.

I stk. 4 foreslås en bestemmelse, der udvider den gældende regel i beværterlovens § 30, stk. 6. Politiet vil således udover som hidtil for nytårsnat, valgnætter m. v. også kunne dispensere fra de almindelige lukketider ved større byfester og lignende mere lokalt prægede arrangementer.

Efter stk. 5 vil sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber efter lukketid kun kunne foregå i særlige fra restaurationen adskilte selskabslokaler, medmindre der foreligger en særlig tilladelse fra politiet. Bestemmelserne i beværterlovens § 31, stk. 3 og 4, er derfor ikke opretholdt i deres hidtidige form, men ansvaret for ulovlig selskabelighed af den pågældende karakter vil være omfattet af de almindelige bestemmelser i § 32.

For marketenderier indeholdes særlige lukkebestemmelser i § 20, stk. 6.

Lukkebestemmelserne i § 28 finder også anvendelse, hvor servering — når der er offentlig adgang — finder sted med tilladelse efter § 22, stk. 1, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse.

ad § 29.

Bestemmelserne omfatter restaurationer med alkoholbevilling og stk. 5 tillige virksomheder med

næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende. Efter stk. 6 omfatter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1, ikke pensionater og selskabslokaler.

Når bestemmelserne også omfatter automatsalg, er det, fordi det også i disse tilfælde er nødvendigt at søge at sikre overholdelsen blandt andet af lovens bestemmelser om, at sådanne drikke ikke må serveres for berusede eller mindreårige, og af bestemmelserne i færdselsloven om, at restauratører og tjenere, der ved eller må antage, at en gæst, der er fører af et motorkøretøj, på grund af spiritusnydelse ikke er i stand til at føre motorkøretøj på fuldt trykssikret måde, skal gøre deres, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, til at hindre, at gæsten i denne tilstand fører eller forsøger at føre køretøjet.

Serveringsforbuddet i stk. 1 omfatter i øvrigt både restaurationer og andre serveringssteder, f. eks. marketenderier, og på steder, hvor serveringen i øvrigt er hjemlet i henhold til § 22.

Afgørelser efter stk. 3 og 5 kan i henhold til § 10, stk. 2, indbringes for justitsministeren, der træffer afgørelse i sagen.

Bestemmelserne svarer til de hidtidige bestemmelser i beværterloven, men suppleret i stk. 1, nr. 2, og stk. 2, med bestemmelser, som hidtil i almindelighed har været optaget i politivedtægter. Formuleringen i stk. 1, nr. 2, tilsigter at dække samme område som de pågældende tilsvarende bestemmelser i politivedtægterne.

Overholdelsen af bestemmelsen i stk. 2 fritager ikke for ansvar efter stk. 1, nr. 3, men vil efter omstændighederne kunne komme den pågældende til gode under en straffesag for overtrædelse af denne bestemmelse.

Stk. 4 indeholder helt nye bestemmelser, der er motiveret af hensynet til det ønskelige i, at der ikke i disse restaurationer skal være en faktisk tvang til at nyde stærke drikke.

Om restauratørers særlige strafansvar for overholdelsen af bestemmelser i stk. 1 henvises til § 32, stk. 5.

ad § 30.

I denne paragraf, der viderefører en række af tilsvarende bestemmelser i beværterlovens § 33, gives forskrifter, der vedrører restaurations- og hotelvirksomhed uden alkoholbevilling. Forskrifterne omfatter også drikkevarer, der ikke betales for.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3) omfatter også almindelige hotelværelser, hvis disse stilles til rådighed med nydelse af stærke drikke som afgørende formål.

Man har været betænkelig ved at foreslå en opretholdelse af beværterlovens § 33, stk. 4, hvorefter en